

Цѣлия този епизотъ на крайния лѣвъ флангъ на бойния редъ произведе твърдѣ неблагоприятно впечатление, както въ войскитѣ, тъй и на генералъ Скобелева. За поддържанieto отстъпвающитѣ части биде испратенъ единъ баталионъ отъ Владимирския полкъ и двѣ казашки сотни. Обаче, този частна несполука имаше и своитѣ добри послѣдствия. Вниманието на турцитѣ и тѣхнитѣ резерви повидимому, бѣха привлѣчени въ това направление, а огъня срѣщу дѣсния руски флангъ поотслабна.

Генералъ Скобеловъ, който много добре цѣнеше моралното значение на една макаръ и частна несполука, особено въ началото на боя, побърза да ускори настѣпването на дѣсния флангъ. Полковникъ Панютинъ биде назначенъ за общъ началникъ на този участъкъ и получи заповѣдъ да атакува. Около 12 часа дѣсния руски флангъ, съ разгнати знамена и подъ звука на музиката прѣмина въ настѣпление. Въ първата линия вървеше 9-ия стрѣлковъ баталионъ, като имаше непосредственно задъ себе си 5-та опѣлченска дружина. Слѣдъ тѣхъ слѣдваха въ три паралелни линии баталионитѣ на Углицкия полкъ. Всичкитѣ части съ движението си на напредъ се прѣстрояваха по ротно въ двѣ линии на широки интервали въ разгнать строй и съ разрѣдени редове.

Слѣдъ нѣколко прѣбѣжки 9-ия стрѣлковъ баталионъ достигна на 200 раскрача отъ траншеята № 6 и се спря. 5-тата дружина го послѣдва и се държеше още на 200 крачки отзадъ. Стрѣлцитѣ откриха отъ заетата позиция силенъ огънь, но понеже противника бѣше добре укрить, то стрѣлбата повидимому даваше ничтожни резултати, които въ всѣки случай не съотвѣтствуваха на огромнитѣ собственни загуби.

Полковникъ Панютинъ бързо схвана това положение и, слѣдъ като заповѣда на Углицкия полкъ да ускори хода, спусна се самъ да вдигне напредъ бойната линия. При минаването около 5-та дружина той ѝ заповѣда да трѣгне напредъ. Дружината веднага бѣше вдигната като единъ